

ΑΣ ΤΟ ΟΜΟΛΟΓΗΣΟΥΜΕ... ΚΑΙ ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ, ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΟΝ ΕΦΕΥΡΟΥΜΕ..!

Του Γιώργου Νούτσου

Ήρθε από το πουθενά και πλάνεψε τα πλήθη. Θες το νεαρό της ηλικίας; θες η πρότερη «επαναστατική» του δράση; Θες η δροσερή εμφάνιση και η «anticonform» συμπεριφορά;

Σημασία έχει, πως έσπασε τα στεγανά ενός παραδοσιακού διπολισμού και κατσικώθηκε στο σβέρκο των Ελλήνων, για να αποδείξει κοντά πέντε χρόνια μετά, πως ήταν αρκετά «σκληρός», για να αποτελέσει την Αριστερή παρένθεση που πολλοί επικαλούνταν.

Ο καιρός κύλησε όμως. Η φρεσκάδα υποχώρησε και το διάφανο γυαλί άρχισε να θαμπώνει. Το πρωτότυπα επιχειρήματα στον χρόνο έχασαν την πρωτοτυπία τους. Η επανάληψή τους χωρίς χειροπιαστό αποτέλεσμα έσπειρε τον σπόρο για τις πρώτες αμφιβολίες. Οι ανακολουθία λόγων και έργων επέτεινε ακόμη περισσότερο την αμφιβολία... πολύ περισσότερο όμως επέτεινε την διάθεση των πολιτών να κρίνουν πλέον, εκείνα τα

οποία μέχρι πρότινος άκουγαν και άκριτα αποδέχονταν.

Όλα τα παραπάνω, συνεπικουρούμενα φυσικά και με την βιωματική καταστροφική πια εμπειρία του συνόλου της Ελληνικής κοινωνίας... Την κατασταλαγμένη αίσθηση, πως τίποτα δεν αλλάζει κι ας κυβερνάται η χώρα από «επαναστάτες» Αριστερούς, που στην πράξη απλά υλοποιούν με τρόπο κακέκτυπο νεοφιλελεύθερες πολιτικές... Την συνειδητοποίηση, πως και αυτοί παιχνίδι παίζουν προσβλέποντας στην νομή της εξουσίας και μόνο... Την αποδοχή, πως στερούνται στοιχειωδών έστω Εθνικών ανακλαστικών, πράγμα που δικαιολογεί τις αντεθνικές πολιτικές τους με τεράστιο το κόστος για την Ελλάδα... Την έμπρακτη απώλεια του ηθικού και πολιτισμικού πλεονεκτήματος, που αξιωματικά και διαχρονικά οι Αριστεροί κατείχαν... Την παραλυτική, τέλος, ομόθυμη διαπίστωση, πως τίποτα δεν έχουμε να περιμένουμε από εκείνους που στην προσπάθειά τους να πείσουν για τις πολιτικές τους, βιώνουν τα συνειδητά ψέματά τους σαν αλήθειες, οδήγησαν στο τέλος εποχής τον λαοπρόβλητο ηγέτη...

Με την λάμψη να έχει θαμπώσει, τον λόγο πια να μη ακούγεται, το χαμόγελο να μη συγκινεί, τα επιχειρήματα να μη βρίσκουν έδαφος να καρπίσουν, η συνέχεια είναι προδιαγεγραμμένη...

Πάμε για αλλαγή σελίδας στην Ελληνική πολιτική σκηνή...περισσότερο, θέλω να πιστεύω, σοφοί από ποτέ. Με τα τραύματα απίστευτα πολλά και την ανάγκη για συνετές, κοινωνικά ωφέλιμες, αναπτυξιακά αναγκαίες και Εθνικά αδιαπραγμάτευτες πολιτικές, που όλες μαζί, θα μπολιάζουν την Ελληνική κοινωνία - σαν σύνολο, αλλά και τον κάθε πολίτη χωριστά - με την πεποίθηση, πως αξίζει να αγωνιστεί, να πιστέψει, να στηρίξει, να εμπιστευτεί.

Ιστορικά, η σημερινή κυβέρνηση και ιδίως ο σημερινός Πρωθυπουργός, θα καταγραφούν, ως εκείνη η Αριστερή πολιτική δύναμη, που ήρθε, μίλησε Αριστερά, έπραξε αντικοινωνικά και άμυαλα, προέβαλε τον αντεθνικό Διεθνισμό της, αποδόμησε διαχρονικές Αρχές και Αξίες, επέτρεψε στις ιδεοληψίες της να αποσαθρώσουν τον κοινωνικό ιστό και να «μικρύνουν» την χώρα, πλήγωσε και απογοήτευσε την Ελληνική κοινωνία, αποκαθήλωσε άπαξ δια παντός την Ελληνική Αριστερά στα μάτια του κόσμου και ενταφίασε οριστικά την ψευδεπίγραφη εικόνα της Αριστεράς της διανοήσης, των οραμάτων, της κοινωνικής ευαισθησίας και του πολιτισμού.

Τελικά, έστω και έτσι, πρόσφερε έργο...

Μένει μόνο, αυτοί, που μετά τις εκλογές της επόμενης Κυριακής θα αναλάβουν τα ηνία της χώρας, να έχουν την φρόνηση, να καταστήσουν με τις επιλογές τους την αδυναμία των «Αριστερών» αποτυχημένων πολιτικών, δικό τους μοναδικό πλεονέκτημα, που θα οδηγήσει την Αριστερά οριστικά στο περιθώριο και την χώρα σε δρόμο ανοδικό και ανεπίστρεπτο...!